

A – Retten for EU-personalesagers arbejde i 2005

Ved præsident Paul J. Mahoney

Den Europæiske Union er i 2005 blevet beriget med en ny retsinstans. Ved afgørelse af 2. november 2004¹ oprettede Rådet Retten for EU-personalesager, idet det herved gjorde brug af beføjelser i henhold til Nice-traktaten til at oprette særlige retsinstanser, som tilknyttes Retten i Første Instans, og som på visse særlige områder skal udøve den domstolskompetence, der er fastsat i denne traktat (artikel 220, stk. 2, og artikel 225 A EF).

EU-personaleretten, som i medfør af artikel 236 EF skal træffe afgørelse i alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte, er hovedsageligt blevet oprettet på grund af, at Retten i Første Instans, som igennem årene er blevet tillagt flere beføjelser, har nået sit mætningspunkt med de konsekvenser, som følger heraf med hensyn til effektiviteten af domstolskontrollen i den fællesskabsretlige retsorden. Med oprettelsen af EU-personaleretten vil en ikke-ubetydelig mængde sager svarende til omtrent en fjerdedel af de årligt anlagte sager blive fjernet fra Retten i Første Instans.

Proceduren for udnævnelse af dommere ved EU-personaleretten er forskellig fra den procedure, der gælder ved Domstolen og Retten i Første Instans, idet dommerne ved EU-personaleretten udnævnes af Rådet med enstemmighed efter høring af et udvalg, som består af syv uafhængige personligheder, og som »afgiver udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embedet som dommer«. Udvalget knytter til denne udtalelse en liste over kandidater, som skal indeholde et antal kandidater svarende til mindst det dobbelte af det antal dommere, som skal udnævnes (artikel 225 A, stk. 4, EF og artikel 3, stk. 3 og 4, i bilag I til Domstolens statut)². Det er ligeledes fastsat, at Rådet påser, at »retten får en afbalanceret sammensætning på så bredt et geografisk grundlag som muligt blandt medlemsstaternes statsborgere og for så vidt angår de repræsenterede nationale retssystemer« (artikel 3, stk. 1, i bilag I til Domstolens statut).

Medlemmer udnævnes for en periode på seks år, som kan fornyes, idet enhver ledig stilling besættes ved udnævnelsen af en ny dommer for en periode på seks år (artikel 2, stk. 2 og 3, i bilag I til Domstolens statut).

Ved afgørelse af 22. juli 2005 (2005/577/EF, Euratom) udnævnte Rådet de syv dommere, som aflagde ed ved det højtidelige retsmøde i Domstolen den 5. oktober 2005.

Ved afgørelse af 6. oktober 2005 udpegede EU-personaleretten sin første præsident, Paul Mahoney, for en periode på tre år. Samme dag blev proceduren for ansættelse af en justitssekretær igangsat. Ved afgørelse af 9. november 2005 udnævnte EU-personaleretten Waltraud Hakenberg til justitssekretær, og hun aflagde ed ved det højtidelige retsmøde den 30. november 2005.

Overdragelsen af beføjelser fandt sted den 12. december 2005 efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af afgørelsen, hvorved Domstolens præsident fastslår, at

¹ Rådets afgørelse 2004/752/EF, Euratom af 2.11.2004 (EFT L 333, s. 7).

² Ved afgørelse 2005/49/EF, Euratom af 18.1.2005 (EFT L 21, s. 13) fastsatte Rådet forretningsordenen for dette udvalg.

EU-personaleretten er gyldigt oprettet³. Som det fremgår af artikel 3, stk. 3, i afgørelse 2004/752, har Retten i Første Instans' præsident forordnet overførsel af 117 sager, hvori skriftvekslingen endnu ikke var afsluttet.

Det fremgår af artikel 3, stk. 4, i Rådets afgørelse 2004/752, at EU-personaleretten anvender Retten i Første Instans' procesreglement *mutatis mutandis*, indtil dets eget procesreglement træder i kraft.

Den periode, som er gået siden dommernes edsaflæggelse og den reelle overførsel af sager, er blevet benyttet til en detaljeret gennemgang af dette procesreglement med henblik på at tilpasse det til EU-personalerettens særegenheder og bestemmelserne i bilag I til Domstolens statut.

EU-personaleretten har ligeledes foretaget en grundig overvejelse af sine arbejdsmetoder og navnlig af institutionen, afdelingernes sammensætning, tilknytningen af dommerne til afdelingerne og tildelingen af sager. EU-personaleretten har således i henhold til artikel 4, stk. 2-4, i bilag I til Domstolens statut og artikel 10 i Retten i Første Instans' procesreglement valgt Horstpeter Kreppel og Sean van Raepenbusch som afdelingsformænd. EU-personaleretten har besluttet at sætte retten i tre afdelinger, hvoraf første og anden afdeling sættes med tre dommere og tredje afdeling med fem dommere. Sidstnævnte afdeling kan sættes med tre dommere, og dens formand er EU-personalerettens præsident⁴.

EU-personaleretten er i færd med at udarbejde sit procesreglement, der skal tage hensyn til særegenhederne ved pådømmelsen af EU-personalesager. Visse grundlæggende principper fremgår allerede af artikel 7 i bilag I til Domstolens statut. Den skriftlige forhandling omfatter således i henhold til artikel 7, stk. 3, alene en skriftveksling, medmindre EU-personaleretten bestemmer, at yderligere skriftveksling er nødvendig. I dette tilfælde er det fastsat, at EU-personaleretten med parternes samtykke kan træffe afgørelse uden mundtlig forhandling. Ifølge artikel 7, stk. 4, kan EU-personaleretten på ethvert stadium i sagens behandling, også umiddelbart efter stævningens indgivelse, undersøge mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten og i givet fald bestræbe sig på at fremme en sådan bilæggelse. Dette betyder, at der skal skabes en passende processuel ramme for at imødekomme Rådets ønsker.

EU-personalerettens bestemmelser vedrørende sagsomkostningerne er forskellige fra dem, der gælder ved Domstolen og Retten i Første Instans, idet det ifølge artikel 7, stk. 5, i bilag I til Domstolens statut i princippet er den tabende part, der betaler sagens omkostninger, medmindre andet gælder i henhold til særlige bestemmelser i procesreglementet, som endnu ikke er blevet fastsat.

EU-personaleretten skulle kunne forelægge Domstolen et forslag til procesreglement i løbet af de første måneder af 2006.

Selv om EU-personalerettens officielle adresse er hos Domstolen, er den beliggende i Bâtiment Allegro, 35A avenue J.F. Kennedy, i Luxembourg. Den har sin egen retssal.

³ EFT 2005 L 325, s. 1.

⁴ Jf. meddelelse i EFT 2005 C 322, s. 16.